

HEILSUMÁLARÁÐIÐ

Til:
hoyringsspartar

Tórshavn, 01.06.2011
Mál: 09/00691-62
Tygara skriv:
Viðgjørt: JS

Viðvíkjandi uppskoti til ríkislógartilmæli um at seta í gildi fyri Føroyar “lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet”

Heilsuáráðið hevur, umvegis Ríkisumboðið, fingið hjálagda uppskot til konguliga fyriskipan um at seta í gildi fyri Føroyar “lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet”

Ætlanin er at leggja uppskotið fyri Løgtingið á ólavsøku. Uppskotið verður við hesum sent tykkum til hoyringar. Vinaliga latið okkum møguligar viðmerkingar í seinasta lagi **mikudagin 22. juni 2011**. Niðanfyrir er ein stutt frágreiðing um hvat høvuðsinnihaldið er í hjálagda uppskoti.

Frágreiðing um uppskotið

Leingi hevur verið ætlanin at seta í gildi fyri Føroyar, uppskot til lóg um sjúklingatrygging. “Lov om patientforsikring” varð lögð fram sum kongalig fyriskipan og samtykt í Løgtinginum í 1999, men við eini viðmerking til ígildiskomuna, um at lógin ikki kundi verða sett í gildi “...før samtidigt med at lagtingslov om Færøernes Ulykkeforsikring og anordning om ikrafttræden på Færøerne af lov om erstatningsansvar er trådt i kraft på Færøerne”. Ætlanin var at seta allar triggjar lógirnar í verk í somu tingsetu í 1999, men soleiðis bleiv ikki.

Lóg um endurgjaldsábyrgd varð samtykt og sett í gildi tann 1. juli 2009. Løgtingslóg um trygging móti avleiðingum av arbeiðsskaða, sum hon eitur í dag, varð samtykt og sett í gildi tann 1. januar 2010. Soleiðis var grundarlag fyri at lógin um sjúklingatrygging, sum varð samtykt í Løgtinginum í 1999, um síðir kundi verða sett í gildi.

Av tí at talan er um eitt danskt lógarøki, vendi Heilsuáráðið sær til danskar myndugleikar í 2009, fyri at staðfesta status í málinum og kanna um møguleiki var at lýsa lógina um sjúklingatrygging, ið varð samtykt í 1999. Sambært donskum myndugleikum lat hetta seg ikki gera, tí at lógin ikki var í gildi longur í Danmark, men var blivin partur av eini heildarlóg “lov om klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet”, ið hevur aðrar partar við eisini. Umframt ásetingar um sjúklingatrygging, inniheldur galdandi danska lógin í høvuðsheitum eisini ásetingar um kæruskipan í sambandi við tað heilsufakliga virkseimið umframt endurgjald fyri heilivágsskaðar. Soleiðis inniheldur lógin í dag triggjar høvuðsspartar:

1. Kæruskipan fyri tað heilsufakliga virkseimið
2. Sjúklingatrygging
3. Endurgjald fyri skaðar, ið eru elvdir av heilivági

Ad. 1:

HEILSUMÁLARÁÐIÐ

Føroyskir sjúklingar hava, eftir galdandi lóg, heimild til at kæra um tað heilsufakliga virkseimið til Patientklagenævnet (PKN). Hetta er staðfest í “Lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse” og ”Lov nr. 482 af 1. juli 1998 om patienters retstilling”. Hóast hesa heimild hava danskir myndugleikar niðurlagt PKN frá 1. januar 2011 og sett eina nýggja kæruskipan í verk, har ávikavist Patientombudet (POB) og Sundhedsvæsenets Disciplinærnevnd (SDN) viðgera kærur um tað heilsufakliga virkseimið, sum PKN áður hevur viðgjørt. SDN viðger kærur um persónar, ið arbeiða undir autorisatiónum, ímeðan POB viðger kærur um annað heilsufakligt virkseimi. Í einum føroyskum samanhangi kemur POB einans at viðgera kærur um innlitsmál í sjúklingajournalir umframt at verða skrivstova hjá SDN. Orsøkin er, at POB í høvuðsheitum viðger kærur um sjúklingarættindi, sum t.d. mest loyvdar bíðitíðir, sum eru ásett í dansku heilsulógini (Sundhedsloven), og sum ikki hava gildið fyri Føroyar. Ætlanin er at arbeiða fyri, at tað seinni kunnu fremjast broytingar, soleiðis at POB fær ein størri leiklut í einum føroyskum samanhangi.

Sambært uppskotinum verða eisini ásetingar settar í gildi um almannakunngerung av avgerðum í kærumálum. Er talan er um álvarsamar atfinningar ella um afturvendandi feilir kann avgerðin kunngerast uttan anonymitet. Tað skal tó nevast, at hetta einki hevur at gera við at almannakunngerast listar við heilsustarvsfólki, ið eru sett undir hert eftirlit og sum landsstýrismaðurin áður hevur umhugað at seta í verk.

Síðani PKN varð niðurlagt, hava kærur úr Føroyum ikki verið avgreiddar endaliga eftir 1. januar 2011. Ímeðan arbeiðt hevur verið við at fáa lógargrundarlagið fyri Føroyar uppá pláss, hevur skipanin verið soleiðis, at POB hevur tikið ímóti kærur úr Føroyum og fyrireika tær til støðutakan, men tað er ikki lógarheimild hjá hvørki POB ella SDN til at taka avgerðir, fyrr enn hjálagda uppskot til konguliga fyriskipan er sett í gildi fyri Føroyar.

Ad. 2:

Føroyar hava í dag onga almenna sjúklingatrygging. Um ein sjúklingur skal hava endurgjald fyri skaðar, ið eru hendir innan føroyska heilsuverkið er bert sokallaða “culpa ábyrgd” galdandi. Tað vil siga, at sjúklingurin skal prógva at skaðin er íkomin orsaka av at heilsustarvsfólk hava framt feil av ósketni í sambandi við kanning, viðgerð ella líknandi. Harumframt noyðist sjúklingurin í einum rættarmáli at prógva at samband er millum hendan feil og skaðan, sum viðkomandi hevur fingið. Soleiðis er tilgongdin sera long og trupul fyri sjúklingin áðrenn møguligt endurgjald kann veitast.

Hetta verður broytt við hjálagda uppskoti til kongaliga fyriskipan (kapittul 3). Endamálið við lógini er millum annað, at víðka um rættin hjá sjúklinginum til at fáa endurgjald, og at tryggja at sjúklingurin kann fáa endurgjald skjótari og lættari enn eftir núverandi reglum. Í hjálagda uppskoti til konguliga fyriskipan, er ábyrgdin ikki avmarkað til culpa ábyrgd.

Meginreglan í lógini er, at endurgjaldsábyrgdin fevnir um allar skaðar við kanning, viðgerð ella líknandi, sum sjúklingurin sambært einari objektivari meting kundi verið sloppin undan. Til dømis um tað verður mettt at ein royndur serlækni innan økið hevði borið seg øðrvísi at, í sambandi við kanning, viðgerð ella líknandi ella um ein annar viðgerðarháttur varð nýttur, soleiðis at skaðin ikki var hendur. Harumframt fær sjúklingurin eisini endurgjald fyri skaðar, sum t.d. eru hendir vegna feilir í tekniskum tólunum (objektiv ábyrgd) og um so er, at sjúklingurin fær skaða av infektiónum ella komplikatiónum, ið eru meira víðfevndar enn tað sum sjúklingurin við rímligheit skal klára. Rætturin hjá sjúklingum til endurgjald er galdandi fyri skaðar, ið eru íkomin í sambandi við kanningar, viðgerðir og líknandi í øllum heilsuverkinum, eisini tá ið hesar eru farnar fram hjá autoriseraðum heilsustarvsfólki, ið arbeiða privat. Harafturat er rætturin til endurgjald galdandi fyri viðgerðir uttanlands, um sjúklingurin er ávístur av føroyska sjúkrahúsverkinum í tráð við sjúkrahúslógina.

Teir føroysku heilsu- og tryggingarmyndugleikarnir hava ikki tryggingarskyldu sambært lógini, men kunnu kortini tekna trygging hjá einum tryggingarfelag. Tey tryggingarfeløg, sum tekna tryggingar sambært lógini, umframt teir heilsu- og tryggingarmyndugleikar ið eru sjálvtryggjaðir, skulu gerast limir í dansku “Patientforsikringsforeningen”. Fráboðanir um skaðar, ið eru fevndar av lógini, verða sendar til “Patientforsikringsforeningen”, ið viðger og tekur avgerðir í øllum endurgjaldsmálum. Avgerðirnar kunnu kærast til “Patientskadeankenævnet”.

HEILSUMÁLARÁÐIÐ

Ad. 3:

Á sama hátt sum hjálagda uppskot til konguliga fyriskipan ásetur, at tað kann veitast endurgjald til sjúklingar fyri skaðar, ið eru íkomnir í sambandi við kanningar, viðgerðir og líknandi, inniheldur kapittul 4 í uppskotinum eisini ásetingar um, at tað kann veitast endurgjald fyri skaðar ið eru elvdir av heilivági, ið er nýttur í sambandi við kanning, viðgerð og líknandi.

Tað kann veitast endurgjald, um tey skaðiligu hjáárinini uttan stórvegis iva standast av onkrum slag av heilivági, og um skaðin er meira víttfevnandi, enn tað sum sjúklingurin eigur at góðtaka. Her er talan um eina meting, har vavi av skaðanum verður mett í mun til sjúkuna og ta neyðugu viðgerðina. Sambært § 55 í uppskotinum er tað danski ráðharrin í innlendis- og heilsumálum, ið viðger og tekur avgerðir í málum um skaðar, ið elvdir eru av heilivági, men ráðharrin kann eisini leggja heimildina til “Patientforsikringsforeningen”. Í dag liggur heimildin hjá Patientforsikringsforeningen, ið soleiðis viðger øll mál um endurgjald fyri skaðar í heilsuverkinum, sambært lógini. Tá ið talan er um avgerðir, ið viðvíkja skaðar, ið eru elvdir av heilivági, kunnu hesar kærast til “Lægemiddelskadeankenævnet”.

Tá ið tað viðvíkur heilivágsskaðar eru ásetingarnar ikki teir somu viðvíkjandi tryggingarskyldu, sum tær vóru í sambandi við sjúklingartrygging (kapittul 3). Í staðin er tað staturin, ið sambært § 53 veitir endurgjaldið. Í tann mun staturin veitir endurgjald, kemur danska Innlendis- og heilsumálaráðið inn í kravið hjá sjúklinginum móti heilivágsframleiðaranum og millumhandlarum sambært “lov om produktansvar” (regres). Í tílíkum føri kann staturin bera sakarmálsútreiðslurnar fyri at krevja inn endurgjald frá heilivágsframleiðara og møguligum millumhandlarum.

Vinaliga

Jan Simonsen
deildarstjóri

Skjal 1: Udkast til anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om klage- og erstatnings-adgang inden for sundhedsvæsenet

Skjal 2: Yvirlit yvir hoyringspartar av ríkilógartilmælinum um at seta í gildi fyri Føroyar “lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet”

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Enhed: Kommunaljura

Sagsbeh.: SUMJVI

Sags nr.: 0909634

Dok. Nr.: 534848

Dato: 23. maj 2011

Udkast til

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 4 i lov nr. 430 af 10. juni 2003, § 64 i lov nr. 547 af 24. juni 2005, § 110, stk. 2, i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 49, stk. 2, i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 9, stk. 2, i lov nr. 706 af 25. juni 2010, bestemmes, at loven skal gælde for Færøerne i følgende affattelse:

Kapitel 1

Klageadgang m.v.

Klager m.v. over sundhedsfaglig virksomhed

§ 1. Patientombuddet, jf. §§ 11 og 12, behandler klager fra patienter over forhold omfattet af kapitel 4 i lov om patienters retsstilling, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Stk. 2. Patientombuddet træffer i sager efter stk. 1 afgørelse om, hvorvidt sundhedsvæsenet har handlet i strid med kapitel 4 i lov om patienters retsstilling, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 2. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, jf. §§ 13-16, behandler klager fra patienter over autoriserede sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed og forhold omfattet af kapitel 2, 3 og 5 i lov om patienters retsstilling, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, med undtagelse af klager, hvor der i den øvrige lovgivning er foreskrevet en anden klageadgang.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at nævnets virksomhed omfatter nærmere bestemte persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der ikke har autorisation efter sundhedslovgivningen.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan, når særlige hensyn taler herfor, fastsætte regler om, at nævnets virksomhed ikke omfatter dele af den sundhedsfaglige virksomhed, der udøves af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 2 a. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn behandler sager om sundhedsfaglig virksomhed indbragt af Sundhedsstyrelsen eller Landsapotekeren i tilfælde, hvor

disse finder, at der kan være grundlag for kritik af eller sanktion over for personer omfattet af § 2, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 2, stk. 2.

§ 3. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn afgiver i sager efter §§ 2 og 2 a en udtalelse om, hvorvidt sundhedspersonens sundhedsfaglige virksomhed har været kritisabel, eller om sundhedspersonen har handlet i strid med kapitel 2, 3 og 5 i lov om patienters retsstilling, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Nævnet kan herunder udtale kritik med indskærpelse eller søge iværksat sanktioner.

§ 4. Klager efter §§ 1 og 2 skal være indgivet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Klage skal dog senest indgives 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted. Der kan ikke dispenseres fra de nævnte klagefrister.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Klager over kommunalbestyrelses, regionsråds, Sundhedsstyrelsens og Søfartsstyrelsens afgørelser m.v. efter sundhedsloven

§ 5. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 6. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 7. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 8. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 9. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 10. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Kapitel 2

Patientklagesystemets organisation m.v.

Patientombuddet

§ 11. Patientombuddet er en institution under indenrigs- og sundhedsministeren.

Stk. 2. Patientombuddet er ved behandlingen af klager efter reglerne i kapitel 1 uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 3. Patientombuddets afgørelser efter kapitel 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 12. Patientombuddet kan forelægge en sag efter § 1 for Sundhedsstyrelsen og Retslægerådet, før Patientombuddet træffer afgørelse i sagen.

Stk. 2. Personer og myndigheder, som en sag efter § 1 vedrører, skal efter anmodning meddele Patientombuddet enhver oplysning, herunder journaloplysninger, til brug for Patientombuddets behandling af sagen.

Stk. 3. Patientombuddet underretter Sundhedsstyrelsen om modtagne klager efter § 1 og om Patientombuddets afgørelse af sådanne klager. Sundhedsstyrelsen kan til brug for sin tilsynsvirksomhed forlange Patientombuddets sagsakter i enhver sådan klagesag udleveret.

Stk. 4. Patientombuddet udarbejder en årsrapport om Patientombuddets virksomhed. De færøske sundhedsmyndigheder bidrager efter Patientombuddets anmodning med oplysninger til brug for årsrapporten. Årsrapporten offentliggøres og sendes til indenrigs- og sundhedsministeren, Sundhedsstyrelsen, regioner, kommuner og det færøske sundhedsministerium.

Stk. 5. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Det Rådgivende Praksisudvalg

§ 12 a. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter Det Rådgivende Praksisudvalg. Patientombuddet forelægger sine afgørelser i klagesager efter § 1 for Det Rådgivende Praksisudvalg, som rådgiver Patientombuddet om ombuddets fremtidige afgørelse af sammenlignelige sager. Det Rådgivende Praksisudvalg rådgiver desuden Patientombuddet om læringen af sagerne.

Stk. 2. Det rådgivende Praksisudvalg sammensættes af repræsentanter for patientorganisationer m.v., faglige organisationer på sundhedsområdet, regioner og kommuner efter indenrigs- og sundhedsministerens nærmere bestemmelse. Direktøren for Patientombuddet er formand for praksisudvalget.

Stk. 3. Formanden indkalder Det Rådgivende Praksisudvalg til møde efter behov og mindst to gange årligt. Patientombuddet redegør for Det Rådgivende Praksisudvalgs virksomhed i sin årsrapport.

Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn

§ 13. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, der i sin virksomhed er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 2. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med nævnet dettes forretningsorden.

Stk. 4. Patientombuddet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

§ 14. Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn består af 1 formand og et antal næstformænd, jf. stk. 2, og beskikkede medlemmer, jf. stk. 3-5.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren udpeger nævnets formand og et af ministeren fastsat antal næstformænd. Disse skal være dommere og kan være dommere fra de overordnede retter.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren beskikker et af ministeren fastsat antal medlemmer efter indstilling fra Danske Patienter, Danske Handicaporganisationer og Forbrugerrådet. Der beskikkes lige mange medlemmer fra hver af de i 1. pkt. nævnte organisationer.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren beskikker for hvert sundhedsfagligt område et af ministeren fastsat antal medlemmer med sundhedsfaglig uddannelse.

Stk. 5. Formand, næstformænd og medlemmer udpeges eller beskikkes for en periode af 4 år. Genudpegnings og genbeskikkelse kan finde sted. Udtræder formanden, en næstformand eller et medlem i perioden, sker udpegnings af ny formand eller næstformand eller beskikkelse af nyt medlem for den resterende del af perioden. Formand, næstformand og medlemmer af nævnet, der ikke udfører hvervet som led i deres tjenstlige arbejde, ydes vederlag og godtgørelse for befordring i lighed med ikke statsansatte, der modtager særskilt vederlag.

§ 15. Ved afgørelsen af sager efter §§ 2 og 2 a sammensættes Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn af formanden eller 1 næstformand, 2 medlemmer beskikket efter § 14, stk. 3, og 2 medlemmer beskikket efter § 14, stk. 4.

Stk. 2. Formanden eller vedkommende næstformand afgør, hvilke medlemmer beskikket efter § 14, stk. 3 og 4, der skal deltage i nævnets afgørelse af den enkelte sag.

Stk. 3. Formanden eller vedkommende næstformand kan bestemme, at særligt sagkyndige eller andre kan deltage uden stemmeret ved nævnets behandling af en sag.

Stk. 4. Nævnets formand og næstformænd kan træffe afgørelse i sager, der skønnes ikke at give anledning til tvivl.

§ 16. Reglerne i § 12, stk. 1-3 og stk. 4, 1.-3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Offentliggørelse af afgørelser om sundhedspersoners sundhedsfaglige virksomhed

§ 17. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at der gives offentligheden adgang til oplysninger om Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns afgørelser, herunder om, at offentliggørelse sker uden anonymisering af oplysninger om den indklagede sundhedsperson, såfremt der er tale om sager, hvor der er givet kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller kritik i forbindelse med kosmetisk behandling.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at der gives offentligheden adgang til oplysninger om afgørelser, der er truffet i det klagesystem, som er aftalt mellem de driftsansvarlige myndigheder for sundhedsvæsenet og Dansk Tandlægeforening. Der kan fastsættes regler om, at der kan ske behandling af oplysninger om personnummer, og om, at offentliggørelse sker uden anonymisering af oplysninger om den indklagede tandlæge, såfremt der er tale om sager, hvor der er givet kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller kritik i forbindelse med kosmetisk behandling.

Stk. 3. Oplysninger om, at vedkommende sundhedsperson har overtrådt lovgivningen ved de forhold, som de i stk. 1 og 2 nævnte afgørelser vedrører, kan offentliggøres. Der kan dog ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn varetager offentliggørelsen af afgørelserne fra tandlægeklagesystemet, jf. stk. 2.

Sagernes finansiering

§ 18. Staten, regionsråd og kommunalbestyrelser afholder udgifterne til driften af Patientombuddet og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn. Udgifterne fordeles på grundlag af en standardtakst pr. afsluttet sag og i forhold til, om behandlingen har fundet sted ved institutioner, der drives af henholdsvis staten, regioner og kommuner, eller i privat praksis og på private sygehuse beliggende i regionerne. Staten afholder efter aftale med Færøernes Hjemmestyre udgifterne ved sager for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn vedrørende behandling ved sundhedsvæsenet på Færøerne.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om afholdelse af udgifter efter stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte forskellige standardtakster for forskellige sagstyper og bestemme, at taksterne kan dække andre sager end dem, der er nævnt i stk. 1, og at visse områder inden for Patientombuddets og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed ikke indgår i takstbetalingen. Endvidere kan der fastsættes regler om forudgående opkrævning fra staten, regionsråd og kommunalbestyrelser m.fl. af acontobetaling.

Kapitel 3

Patientforsikring

Dækningsområde

§ 19. Der ydes erstatning efter reglerne i dette kapitel til patienter eller efterladte til patienter, som på Færøerne påføres skade i forbindelse med undersøgelse, behandling el.lign., som er foretaget

- 1) på et sygehus eller på vegne af dette,
- 2) af sundhedspersoner og andet personale som led i den præhospitale indsats efter lov om sygehusvæsenet på Færøerne,
- 3) af autoriserede sundhedspersoner ansat i tandplejen efter lagtingslov om børne- og ungdomstandpleje, af sundhedspersoner i forbindelse med levering af forebyggende sundhedsydelse til børn og unge efter lagtingslov om forebyggende sundhedsydelse til børn og unge, i hjemmesygeplejen efter lagtingslov om hjemmesygeplejerskeservice eller i forbindelse med genoptræning, fysioterapi, behandling for alkoholmisbrug og lægelig behandling af stofmisbrug, eller på vegne af disse,
- 4) (sættes ikke i kraft på Færøerne)
- 5) af privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner og kommunelæger,
- 6) af læger, der uden at være kommunelæger foretager vaccination i henhold til lagtingslov om gratis vaccination mod visse smitsomme sygdomme, eller
- 7) af læger, der uden at være kommunelæger virker som vagtlæger.

Stk. 2. Med patienter sidestilles personer, der deltager i biomedicinske forsøg, der ikke indgår som led i diagnostik eller behandling af personens sygdom. Det samme gælder for donorer, hvorfra der udtages væv og andet biologisk materiale.

Stk. 3. Dette kapitel gælder tillige for patienter, der modtager vederlagsfri behandling eller tilskud til behandling på sygehuse, klinikker m.v. i udlandet efter lov om sygehusvæsenet på Færøerne.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke områder der er omfattet af stk. 1-3.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan henlægge behandlingen af sager efter dette kapitel helt eller delvis til en privat institution. Indenrigs- og sundhedsministeren indgår i så tilfælde de nødvendige aftaler herom.

Stk. 6. Henlægger indenrigs- og sundhedsministeren behandling af sager efter dette kapitel til en privat institution, finder forvaltningsloven anvendelse for institutionens virksomhed.

Stk. 7. Henlægger indenrigs- og sundhedsministeren sine beføjelser efter stk. 5 til en privat institution, kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om klageadgangen.

Erstatningsberettigende skader

§ 20. Erstatning ydes, hvis skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af følgende måder:

- 1) Hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling el.lign., hvorved skaden ville være undgået,
- 2) hvis skaden skyldes fejl eller svigt i teknisk apparatur, redskaber eller andet udstyr, der anvendes ved eller i forbindelse med undersøgelse, behandling el.lign.,
- 3) hvis skaden ud fra en efterfølgende vurdering kunne være undgået ved hjælp af en anden til rådighed stående behandlingsteknik eller behandlingsmetode, som ud fra et medicinsk synspunkt ville have været lige så effektiv til behandling af patientens sygdom, eller
- 4) hvis der som følge af undersøgelse, herunder diagnostiske indgreb, eller behandling indtræder skade i form af infektioner eller andre komplikationer, der er mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle. Der skal herved tages hensyn til dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt til skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, hvilke skader der efter stk. 1 nærmere er omfattet af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse skader efter stk. 1, nr. 3, er undtaget fra dette kapitel.

§ 21. Skade som følge af, at der ikke er blevet stillet en rigtig diagnose af patientens sygdom, erstattes kun i de i § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Ved ulykkestilfælde, der ikke omfattes af § 20, stk. 1, nr. 2, ydes erstatning kun, hvis skadelidte er under behandling m.v. på et sygehus og ulykken er indtruffet inden for dettes område under sådanne omstændigheder, at sygehuset måtte antages at have pådraget sig erstatningsansvar herfor efter almindelige erstatningsretlige regler.

Stk. 3. Erstatning efter dette kapitel ydes ikke for skader, der skyldes egenskaber ved de lægemidler, der er anvendt ved undersøgelse, behandling el.lign.

§ 22. Til de af § 19, stk. 2, omfattede forsøgspersoner og donorer ydes erstatning for enhver skade, som kan være forårsaget af forsøget eller af udtagelsen af væv m.v., medmindre det er overvejende sandsynligt, at skaden har anden årsag.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke ved skader, der omfattes af § 21, stk. 3.

Stk. 3. Til de af § 19, stk. 2, omfattede bloddonorer ydes erstatning for skader, der påføres de pågældende ved ulykkestilfælde i forbindelse med transport til en aftalt eller rekvireret tapning i blodbank eller ved mobil blodbank, medmindre donoren forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden. Der ydes dog ikke erstatning efter 1. pkt., såfremt bloddonoren er berettiget til erstatning for skaden efter anden lovgivning.

§ 23. Det påhviler enhver autoriseret sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning efter dette kapitel, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelse til Patientforsikringsforeningen eller til de private institutioner, hvortil behandlingen af sager efter dette kapitel er henlagt i medfør af § 19, stk. 5.

Erstatningsudmåling m.v.

§ 24. Erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i den for Færøerne gældende lov om erstatningsansvar.

Stk. 2. Erstatning m.v. efter stk. 1 ydes, såfremt den overstiger 10.000 kr. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte kun ydes, såfremt skaden har medført uarbejdsdygtighed eller sygdom ud over en nærmere fastsat periode, der højst kan udgøre 3 måneder.

Stk. 3. Stk. 2 samt regler fastsat i medfør af stk. 2 finder ikke anvendelse på skader, der omfattes af § 22, stk. 1 eller stk. 3, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 4. Erstatning ydes ikke til dækning af regreskrav.

§ 25. Erstatningen til patienten eller dennes efterladte kan nedsættes eller efter omstændighederne helt bortfalde, hvis patienten forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

§ 26. I det omfang patienten eller dennes efterladte har fået eller har krav på at få erstatning i henhold til § 24, kan erstatningskrav ikke rejses mod nogen, der måtte have pådraget sig erstatningsansvar for skaden.

§ 27. Hvis den, der efter almindelige erstatningsregler måtte have pådraget sig erstatningsansvar over for patienten eller dennes efterladte, er omfattet af § 19, kan ydelser i henhold til § 24 kun danne grundlag for regreskrav, hvis skaden er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

§ 28. I det omfang der er erstatningsansvar efter reglerne i den for Færøerne gældende lov om produktansvar, gælder reglerne i §§ 26 og 27 ikke.

Erstatningsordningens organisation

Erstatningspligt

§ 29. Pligt til at yde erstatning efter dette kapitel har:

- 1) Driftsansvarlige for offentlige sygehuse og den præhospitale indsats efter lov om sygehusvæsenet på Færøerne.
- 2) Driftsansvarlige for offentlige sygehuse for skader i forbindelse med behandling, som et sygehus m.v. i udlandet er ansvarligt for efter § 19, stk. 3.
- 3) Driftsansvarlige for den kommunale tandpleje, sygehustandplejen, forebyggende sundhedsydelse til børn og unge, hjemmesygeplejen, genoptræning, fysioterapi, behandling for alkoholmisbrug og lægelig behandling for stofmisbrug.
- 4) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 5) De færøske sundhedsmyndigheder, hvor en privatpraktiserende autoriseret sundhedsperson har sin praksis, eller hvor et privat sygehus eller en privat klinik m.v. er beliggende, eller hvor en læge, der uden at være kommunelæge virker som vagtlæge, eller hvor en læge, der uden at være kommunelæge foretager vaccination i henhold til lagtingslov om gratis vaccination mod visse smitsomme sygdomme, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I det omfang behandlingen af sager efter dette kapitel henlægges til en privat institution efter § 19, stk. 5, kan indenrigs- og sundhedsministeren bestemme, at pligten til at yde erstatning efter dette kapitel påhviler den pågældende institution eller de pågældende privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner, som institutionen repræsenterer.

Stk. 3. Såfremt de færøske sundhedsmyndigheder efter stk. 1, nr. 5, i gentagne tilfælde har ydet erstatning for skader forvoldt af privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner, private sygehuse m.v., er de færøske sundhedsmyndigheder forpligtet til at indberette dette til Sundhedsstyrelsen med henblik på en vurdering af, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte tilsynsmæssige foranstaltninger i medfør af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler for, hvornår indberetning til styrelsen skal foretages.

Forsikringspligt

§ 30. Krav om erstatning efter dette kapitel skal være dækket af en forsikring i et forsikringsselskab, jf. dog § 31, stk. 1.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der har tegnet forsikringer omfattet af dette kapitel, skal underrette Patientforsikringsforeningen herom.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter de årlige dækningssummer for de i stk. 1 nævnte forsikringer.

Stk. 4. Dækningssummer fastsat i medfør af stk. 3 reguleres efter reglerne i § 15 i den for Færøerne gældende lov om erstatningsansvar.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse, herunder minimumsbetingelser for forsikringsselskabernes tegning af forsikringer omfattet af dette kapitel. Ministeren fastsætter herunder bestemmelser om,

- 1) at forsikringsselskaber, der har tegnet forsikringer omfattet af dette kapitel, i fællesskab yder erstatning i tilfælde af overtrædelse af stk. 1,
- 2) at forsikringsselskaber, der har tegnet forsikringer omfattet af dette kapitel, i fællesskab yder erstatning i tilfælde, hvor den enkelte driftsansvarliges erstatningspligt overstiger forsikringens dækningssum fastsat i medfør af stk. 3,
- 3) at forsikringsselskaber, der har tegnet forsikringer omfattet af dette kapitel, og selvforsikrende myndigheder i fællesskab yder erstatning efter § 24, hvor det ikke er muligt med rimelig sikkerhed at udpege den erstatningspligtige efter § 29.

Stk. 6. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter bestemmelser om maksimering af den fælles erstatningsforpligtelse efter stk. 5, nr. 1-3.

Stk. 7. Præmier for forsikringerne tillægges udpantningsret og kan inddrives på Færøerne ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i skatteloven.

§ 31. De færøske sundhedsmyndigheder er undtaget fra forsikringspligten efter § 30.

Stk. 2. Landsstyremedlemmet for finansansliggende kan godkende, at færøske sundhedsmyndigheder efter aftale overtager forsikringspligten efter § 30, stk. 1, for de private driftsansvarlige, jf. § 29. Overtagelsen kan kun ske for de private driftsansvarlige, som udøver virksomhed inden for de færøske sundhedsmyndigheders område.

Stk. 3. De færøske sundhedsmyndigheder kan kræve omkostningerne ved de i stk. 2 nævnte forsikringsordninger dækket hos de private driftsansvarlige, der er omfattet af ordningerne.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter de årlige dækningssummer for de i stk. 2 nævnte forsikringer.

Stk. 5. Dækningssummer fastsat i medfør af stk. 4 reguleres efter reglerne i § 15 i den for Færøerne gældende lov om erstatningsansvar.

Stk. 6. § 30, stk. 5, nr. 1 og 2, samt stk. 6, finder ikke anvendelse, såfremt de færøske sundhedsmyndigheder efter stk. 2 har overtaget forsikringspligten.

Stk. 7. Der er udpantningsret for de i stk. 3 nævnte omkostninger.

Patientforsikringsforeningen

§ 32. Forsikringsselskaber, som har tegnet forsikringer for Danmark og Færøerne omfattet af dette kapitel, og selvforsikrende færøske sundhedsmyndigheder, selvforsikrende regionsråd og selvforsikrende kommunalbestyrelser opretter i fællesskab en patientforsikringsforening og vælger en bestyrelse for foreningen. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at staten kan blive medlem af bestyrelsen.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter vedtægter for foreningens styrelse og virksomhed. Udgifter til foreningens drift samt udgifter, der i øvrigt pålægges foreningen efter dette kapitel, afholdes af forsikringsselskaberne og selvforsikrende myndigheder efter en fordeling, som fastsættes i vedtægterne.

Stk. 3. Patientforsikringsforeningen afgiver en årlig redegørelse til indenrigs- og sundhedsministeren om sin virksomhed.

Sagernes behandling

§ 33. Patientforsikringsforeningen modtager, oplyser og afgør alle erstatningssager efter dette kapitel. Foreningen kan efter nærmere bestemmelse i vedtægterne bemyndige de enkelte forsikringsselskaber og selvforsikrende myndigheder til selv at oplyse og afgøre nærmere beskrevne sagstyper.

Stk. 2. Patientforsikringsforeningen kan lade vidner afhøre ved byretten på det sted, hvor de bor.

Stk. 3. Patientforsikringsforeningens afgørelser meddeles vedkommende forsikringsselskab, staten eller selvforsikrende myndigheder, regionsråd eller kommunalbestyrelse, som herefter skal udbetale de fastsatte ydelser.

Patientskadeankenævnet

§ 34. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter Patientskadeankenævnet, der består af en formand og et af indenrigs- og sundhedsministeren fastsat antal næstformænd og beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Formanden og næstformændene, der udnævnes af indenrigs- og sundhedsministeren, skal være dommere og kan være dommere fra de overordnede retter. Nævnets øvrige medlemmer udpeges af Sundhedsstyrelsen, regionsrådene i forening, Advokatrådet, De Samvirkende Invalideorganisationer og Forbrugerrådet.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen udpeger for de faglige områder, hvor det findes nødvendigt for sagernes behandling, et antal sagkyndige medlemmer, der alle er fagligt uddannede, jf. stk. 4.

Stk. 4. Nævnet sammensættes i sager vedrørende Færøerne af

- 1) formanden eller en næstformand,
- 2) 2 sagkyndige medlemmer udpeget af Sundhedsstyrelsen efter stk. 3 afhængigt af sagens faglige karakter,
- 3) 2 medlemmer udpeget af regionsrådene i forening,
- 4) 1 medlem udpeget af Advokatrådet,
- 5) 1 medlem udpeget af Forbrugerrådet og

6) 1 medlem udpeget af De Samvirkende Invalideorganisationer.

Stk. 5. Formanden eller vedkommende næstformand afgør, inden for hvilket fagligt område eller områder sagkyndige medlemmer efter stk. 4 skal deltage ved afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 6. Nævnet er beslutningsdygtigt, såfremt nævnet ved afgørelsen af den enkelte sag består af en formand eller næstformand samt mindst 4 medlemmer, heraf mindst 1 medlem efter stk. 4, henholdsvis nr. 2, 3 og 4, samt 1 medlem efter stk. 4, nr. 5 eller 6.

Stk. 7. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige nævnets formand eller en næstformand til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl.

Stk. 8. Nævnets formand eller vedkommende næstformand kan bestemme, at særligt sagkyndige eller andre kan deltage uden stemmeret ved nævnets behandling af sager.

Stk. 9. Nævnets medlemmer udpeges for 4 år. Finder udpegningen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 10. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med nævnet dettes forretningsorden.

Stk. 11. Patientombuddet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 12. Reglerne i § 18 finder tilsvarende anvendelse for afholdelsen af udgifter til drift af nævnet.

§ 35. De afgørelser, der træffes efter § 33, kan indbringes for Patientskadeankenævnet, der har den endelige administrative afgørelse. Patientskadeankenævnet kan tillægge en klage opsættende virkning.

Stk. 2. Klage til Patientskadeankenævnet indgives inden 3 måneder efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 3. Patientskadeankenævnet kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

§ 36. Patientskadeankenævnets afgørelse kan indbringes for retten, der kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Indbringelse skal ske inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 37. Patientforsikringsforeningen kan af kommunalbestyrelser, de færøske sundhedsmyndigheder og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutioner, behandlende læger m.v. samt den skadelidte, forlange meddelt enhver oplysning, herunder sygehusjournaler, journaloptegnelser m.v., som foreningen skønner, er af betydning for behandling af sager efter dette kapitel.

Stk. 2. Patientforsikringsforeningen skal afgive de oplysninger til Patientskadeankenævnet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet, som er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver efter dette kapitel.

Kapitel 4

Erstatning for lægemiddelskader

Anvendelsesområde

§ 38. Til patienter, der påføres fysisk skade som følge af egenskaber ved lægemidler, der er anvendt ved undersøgelse, behandling el.lign. (lægemiddelskade), ydes

erstatning efter reglerne i dette kapitel. Det samme gælder for efterladte til sådanne patienter.

Stk. 2. Med patienter sidestilles personer, der deltager i kliniske afprøvninger af lægemidler (biomedicinske forsøg), der ikke indgår som led i diagnostik eller behandling af personens sygdom. Det samme gælder for donorer, hvorfra der udtages væv og andet biologisk materiale. Til forsøgspersoner og donorer, der er omfattet af bestemmelsen, ydes også erstatning for psykisk skade.

Stk. 3. Med lægemiddelskade sidestilles skade forårsaget af et lægemiddel på en person, der plejer eller behandler den, til hvem et lægemiddel er ordineret. Erstatning ydes kun, i det omfang skaden ikke dækkes af lagtingslov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skader efter stk. 1-3 der er omfattet af dette kapitel.

§ 39. Erstatning ydes kun, hvis lægemidlet erhvervsmæssigt er udleveret på Færøerne til forbrug eller kliniske forsøg med lægemidler. Udleveringen skal være sket gennem apotek, sygehus, læge, tandlæge eller salgssted godkendt til salg af apoteksforbeholdte håndkøbslægemidler i henhold til lov om apoteksvæsen og lægemidler.

§ 40. Ved et lægemiddel forstås i dette kapitel en vare, som er bestemt til at tilføres mennesker for at forebygge, erkende, lindre, behandle eller helbrede sygdom, sygdomssymptomer og smerter eller for at påvirke legemsfunktioner.

Stk. 2. Lægemidlet skal være godkendt til markedsføring på Færøerne i henhold til gældende regler. Dette gælder dog ikke for lægemidler, der anvendes ved kliniske forsøg, jf. § 38, stk. 2.

Stk. 3. Magistrelt fremstillede lægemidler og lægemidler, der efter forudgående tilladelse fra Landsapotekeren importeres til brug for enkeltpersoner, er omfattet af reglerne i dette kapitel.

Stk. 4. Naturlægemidler, homøopatiske lægemidler, vitamin- og mineralpræparater er ikke omfattet af dette kapitel. Dette gælder dog ikke, såfremt disse produkter anvendes ved kliniske afprøvninger (biomedicinske forsøg) med henblik på at opnå markedsføringstilladelse som lægemiddel, jf. stk. 2, 1. pkt.

Stk. 5. Landsstyremedlemmet for sundhedsanliggender kan fastsætte nærmere regler om, hvilke lægemidler m.v. efter stk. 1-4 der er omfattet af dette kapitel.

§ 41. En lægemiddelskade forvoldt af et receptpligtigt lægemiddel erstattes kun, hvis lægemidlet er ordineret til skadelidte.

§ 42. Som lægemiddelskade anses ikke sygdomme eller anden skade, som
1) skyldes, at lægemidlet ikke har haft den tilsigtede effekt på den pågældende patient, eller
2) skyldes fejl eller forsømmelse i forbindelse med ordination eller udlevering af lægemidlet til patienten.

§ 43. En lægemiddelskade, der er opstået som følge af bivirkninger af et lægemiddel, erstattes kun, hvis bivirkningerne efter deres karakter eller omfang går ud over, hvad skadelidte med rimelighed bør acceptere. Bestemmelsen omfatter både kendte og ukendte samt konkret påregnelige og upåregnelige bivirkninger.

Stk. 2. Ved afgørelser i henhold til stk. 1 skal der særligt tages hensyn til

1) arten og sværhedsgraden af den sygdom, som behandlingen rettede sig imod,

- 2) den skadelidtes helbredstilstand,
 - 3) skadens omfang og
 - 4) mulighederne i øvrigt for at tage risikoen for skadens indtræden i betragtning.
- Stk. 3.* Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke lægemiddelskader efter §§ 41-43 der er omfattet af dette kapitel.

§ 44. Der ydes kun erstatning, hvis skaden med overvejende sandsynlighed er forårsaget ved brug af lægemidler.

§ 45. Det påhviler enhver autoriseret sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning efter dette kapitel, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelse til Patientforsikringsforeningen.

Erstatningsudmåling m.v.

§ 46. Erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i den for Færøerne gældende lov om erstatningsansvar, jf. dog reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Erstatning m.v. ydes kun, såfremt beløb fastsat efter stk. 1 overstiger 3.000 kr.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte kun ydes, såfremt skaden har medført uarbejdsdygtighed eller sygdom ud over en nærmere fastsat periode, der højst kan udgøre 3 måneder.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på lægemiddelskader, der er omfattet af § 38, stk. 2.

§ 47. Erstatning ydes ikke til dækning af afledte regreskrav, jf. § 17 i den for Færøerne gældende lov om erstatningsansvar.

§ 48. Erstatningen til patienten eller dennes efterladte kan nedsættes eller efter omstændighederne helt bortfalde, hvis patienten forsætligt eller ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

§ 49. Ved en serieskade forstås lægemiddelskader, som er påført flere personer og forårsaget af samme egenskab hos samme substans i et eller flere lægemidler, og

1) som beror på bivirkninger, der ikke på tidspunktet for lægemidlets udlevering var angivet i det af Lægemedelstyrelsen godkendte resumé af lægemidlets egenskaber eller registreret i lægemiddelkataloget, og som medfører skade af en sådan karakter, at denne ikke ved lægemidlets udlevering burde være forudset af en fagmand, eller

2) som skyldes en defekt ved lægemidlet som følge af instruktions-, fabrikations- eller distributionsfejl.

Stk. 2. En serieskade henføres til det år, hvor det første erstatningskrav rejses over for indenrigs- og sundhedsministeren eller Patientforsikringsforeningen, jf. § 55, uanset hvornår de senere skader anmeldes.

§ 50. Erstatningssummen for skader i henhold til loven er begrænset til 150 mio. kr. pr. kalenderår.

Stk. 2. Erstatningssummen for hver enkelt serieskade, jf. § 49, er dog begrænset til 100 mio. kr.

Stk. 3. Erstatningssummen for lægemiddelskader ved kliniske afprøvninger af lægemidler (biomedicinske forsøg) er begrænset til 25 mio. kr. pr. forsøg.

Stk. 4. Erstatningen kan ikke overstige 5 mio. kr. pr. skadelidte.

§ 51. Er de i § 50 angivne beløb ikke tilstrækkelige til at dække alle de skadelidtes krav, foretages en forholdsmæssig nedsættelse af de enkelte krav, dog kun i endnu ikke udbetalte erstatningsbeløb. Viser det sig, efter at en skade er indtruffet, at en sådan nedsættelse kan blive nødvendig, kan det bestemmes, at erstatningen indtil videre alene ydes med en del af de anerkendte krav.

§ 52. I det omfang patienten eller dennes efterladte har fået eller har krav på at få erstatning i henhold til dette kapitel, kan erstatningskrav ikke rejses mod nogen, der måtte have pådraget sig erstatningsansvar for skaden.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke i de tilfælde, hvor der er erstatningsansvar efter reglerne i lov om produktansvar, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 62 af 12. februar 1993.

§ 53. I det omfang staten yder erstatning efter dette kapitel, indtræder Indenrigs- og Sundhedsministeriet i patientens krav mod lægemiddelproducenter og mellemhandlere i henhold til lov om produktansvar, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 62 af 12. februar 1993.

Stk. 2. Staten kan afholde udgifter til advokat, sagsanlæg m.v. til inddrivelse af erstatning fra lægemiddelproducenter og mellemhandlere efter den for Færøerne gældende lov om produktansvar, jf. stk. 1. Inddrevne erstatningsbeløb i forbindelse hermed tilgår staten.

Erstatningsordningens finansiering

§ 54. Udgifter til erstatninger samt andre udgifter til erstatningsordningen afholdes af staten.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren foretager beregning og udbetaling af erstatninger. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige andre, herunder private, til at foretage beregning og udbetaling af erstatninger m.v. efter denne bestemmelse.

Sagernes behandling

§ 55. Indenrigs- og sundhedsministeren behandler og træffer afgørelse i sager efter dette kapitel.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige Patientforsikringsforeningen, jf. kapitel 2, til at behandle og træffe afgørelse i sager efter stk. 1. Patientforsikringsforeningens udgifter i forbindelse hermed afholdes af staten, jf. § 54, stk. 1.

Stk. 3. I tilfælde, hvor indenrigs- og sundhedsministeren har bemyndiget andre end offentlige myndigheder til at varetage opgaver efter dette kapitel, finder forvaltningsloven tilsvarende anvendelse.

Lægemiddelskadeankenævnet

§ 56. Indenrigs- og sundhedsministeren nedsætter Lægemiddelskadeankenævnet, som består af

- 1) en af indenrigs- og sundhedsministeren udnævnt formand, som skal være dommer,
- 2) 2 medlemmer udpeget af indenrigs- og sundhedsministeren,
- 3) 1 medlem udpeget af Sundhedsstyrelsen,
- 4) 1 medlem udpeget af Lægemiddelstyrelsen,
- 5) 2 medlemmer udpeget af regionsrådene i forening,
- 6) 1 medlem udpeget af De Samvirkende Invalideorganisationer og
- 7) 1 medlem udpeget af Forbrugerrådet.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige nævnets formand til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl.

Stk. 3. Nævnets formand eller vedkommende næstformand kan bestemme, at særligt sagkyndige eller andre kan deltage uden stemmeret ved nævnets behandling af sager.

Stk. 4. Lægemiddelskadeankenævnets medlemmer udpeges for 4 år. Finder udpegningsen sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med Lægemiddelskadeankenævnet dets forretningsorden. Ministeren kan heri fastsætte regler om honorar til nævnets formand og medlemmer.

Stk. 6. Patientombuddet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 7. Reglerne i § 18 finder tilsvarende anvendelse for afholdelsen af udgifter til drift af nævnet.

§ 57. De afgørelser, der træffes efter § 55, stk. 1, kan indbringes for Lægemiddelskadeankenævnet, der har den endelige administrative afgørelse. Lægemiddelskadeankenævnet kan tillægge en klage opsættende virkning.

Stk. 2. Klage til Lægemiddelskadeankenævnet skal indgives inden 3 måneder efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 3. Lægemiddelskadeankenævnet kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlige grunde hertil.

Stk. 4. Lægemiddelskadeankenævnets afgørelse kan indbringes for retten. Indbringelse skal ske inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 58. Indenrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger til at varetage opgaver efter dette kapitel, kan af kommunalbestyrelser, regionsråd og andre vedkommende i Danmark eller på Færøerne, herunder sygehuse, apoteker, institutioner, behandlende læger m.v. samt den skadelidte og vedkommende medicinalfirma, forlange meddelt enhver oplysning, herunder sygehusjournaler, journaloptegnelser m.v., som skønnes at være af betydning for behandling af sager efter dette kapitel.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger til at varetage opgaver efter dette kapitel, skal afgive de oplysninger til Lægemiddelskadeankenævnet, som er nødvendige for nævnets varetagelse af opgaver efter dette kapitel.

Kapitel 5

Forældelses- og straffebestemmelser

§ 59. Erstatningskrav efter kapitel 3 skal være anmeldt til Patientforsikringsforeningen senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav indtræder dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget.

§ 60. Erstatningskrav efter kapitel 4 skal være anmeldt til indenrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger til at varetage opgaver efter dette kapitel, senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav efter dette kapitel indtræder dog senest 10 år efter den dag, hvor lægemidlet er udleveret til skadelidte.

§ 60 a. Anmeldelser af erstatningskrav efter kapitel 3 og 4, der sendes til Patientombuddet, anses for indgivet til rette myndighed, jf. §§ 59 og 60, på det tidspunkt, hvor de modtages af Patientombuddet. Anmeldelserne videresendes straks til rette myndighed.

§ 61. Undlader en sundhedsperson at efterkomme en forpligtelse efter § 12, stk. 2, straffes vedkommende med bøde.

§ 62. Overtrædelse af § 30, stk. 1, straffes med bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i den for Færøerne gældende straffelov.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 63. Anordningen træder i kraft på Færøerne dagen efter, at den er blevet kundgjort i Kunngerdabladid.

Stk. 2. Samtidig ophæves kapitel 3 i kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse og § 33 i kongelig anordning nr. 827 af 30. september 2002 om ikrafttræden for Færøerne af lov om patienters retsstilling.

Stk. 3. Samtidig ophæves lov nr. 82 af 8. marts 1978 om erstatning for vaccinationskader. Loven finder dog fortsat anvendelse på skader, der er forårsaget inden anordningens ikrafttræden.

§ 64. Følgende forskrifter, der er udstedt efter loven, gælder også for Færøerne:

1. Bekendtgørelse nr. 1703 af 22. december 2010 om finansiering af Patientombuddet, Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, Patientskadeankenævnet, Lægemiddelskadeankenævnet og Det Psykiatriske Ankenævn
2. Bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2010 om ikke-autoriserede persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed
3. Bekendtgørelse nr. 1447 af 15. december 2010 om forretningsorden for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn
4. Bekendtgørelse nr. 1446 af 15. december 2010 om afgrænsning af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævns virksomhed og behandlingen af klager over privatpraktiserende tandlæger

5. Bekendtgørelse nr. 1445 af 15. december 2010 om offentliggørelse af afgørelser m.v. i klage- og tilsynssager på sundhedsområdet
6. Bekendtgørelse nr. 1206 af 7. december 2009 om vedtægter for Patientforsikringsforeningen
7. Bekendtgørelse nr. 1099 af 12. december 2003 om henlæggelse af behandlingen af sager efter lov om patientforsikring til Dansk Tandlægeforenings Patientskadeforsikring og Tandskadeankenævnet
8. Bekendtgørelse nr. 1097 af 12. december 2003 om dækningsområdet for lov om patientforsikring
9. Bekendtgørelse nr. 1096 af 12. december 2003 om forretningsorden for Patientskadeankenævnet
10. Bekendtgørelse nr. 195 af 11. marts 1997 om forretningsorden for Lægemiddelskadeankenævnet
11. Bekendtgørelse nr. 1156 af 20. december 1995 om Patientforsikringsforeningens administration af sager efter lov om erstatning for lægemiddelskader
12. Bekendtgørelse nr. 315 af 4. maj 1992 om forsikringspligtens gennemførelse efter lov om patientforsikring
13. Vejledning nr. 125 af 25. juni 1992 om erstatningskriterier i patientforsikringsloven

§ 65. Klager, der før anordningens ikrafttrædelse er indbragt for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn i henhold til kapitel 3 i kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse eller i henhold til § 33 i kongelig anordning nr. 827 af 30. september 2002 om ikrafttræden for Færøerne af lov om patienters retsstilling, færdigbehandles af Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, dog med undtagelse af klager over forhold omfattet af kapitel 4 i lov om patienters retsstilling, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, som færdigbehandles af Patientombuddet.

Stk. 2. Reglerne i denne anordnings kapitel 3 og 4 finder anvendelse for skader, som er forårsaget efter anordningens ikrafttræden.

Skjal 2:

Yvirlit yvir hoyringspartar av ríkilógartilmaelinum um at seta í gildi fyri Føroyar “lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet”:

Sjúkrahús:

- Landssjúkrahúsið
- Klaksvíkar sjúkrahús
- Suðuroyar sjúkrahús

Ráðgevandi ráð/nevndir hjá landsstýrismanninum:
Sjúklingaráðið

Stjórnarráð:

- Fíggjarmálaráðið
- Innlendismálaráðið
- Vinnumálaráðið

Tryggingarfeløg:

- Tryggingarfelagið Føroyar
- Trygd

Kommunufeløg:

- Kommunusamskipan Føroya
- Kommunufelagið

Fakfeløg:

- Læknafelag Føroya
- Felagið Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar
- Ergoterapeutfelagið
- Fysioterapeutfelagið
- Tannlæknafelagið
- Almanna- og heilsurøktarafelagið
- Ljósmøðrafelag Føroya
- Bioanalytikarafelagið
- Kommunulæknafelagið

Sjúklingafeløg:

- Alzheimersfelagið

- Cøliakifelag Føroya
- Deyvafelag Føroya
- Diabetisfelag Føroya
- Epileptikarafelag Føroya
- Føroya Astma og Allergifelag
- Føroya Psoriasisfelag
- Giktafelag Føroya
- Heilafelagið
- Hjartafelagið
- Krabbameinsfelagið
- Lymfedemfelagið
- Meginfelg teirra Brekaðu í Føroyum (MBF)
- Morbus Bechtrew
- Nýrafelagið
- Parkinsonsfelagið
- Sclerosefelagið
- Sinnisbati
- Spastikarafelagið
- Stoffskiftisfelagið

Onnur:

- Landslæknin
- Landsapotekarin
- Nærverkið